

A Győri Ítéltábla a dr. Neupor Zsolt ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Baros Attila ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perében a Győri Törvényszék 2017. január 23. napján kelt P.20.766/2015/33. sorszám alatti ítélete ellen az alperes által 34. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán eljárva - tárgyalás tartása nélkül - meghozta a következő

í t é l e t e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság perköltségviselésre vonatkozó rendelkezését megváltoztatja akként, hogy a feljegyzett 105.000,- (Egyszázötezer) Ft kereseti illetékből az alperes 43.050,- (Negyvenháromezer-ötven) Ft-ot, a felperes 69.950,- (Hatvankilencezer-kilencszázötven) Ft-ot, a előlegezett szakértői díjból az alperes 28.600,- (Huszonnyolcezer-hatszáz) Ft-ot, a felperes 41.145,- (Negyvenegyezer-száznegyvenöt) Ft-ot tartozik megfizetni az államnak az elsőfokú határozatban írt módon.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s

- 1) Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez, emberi méltósághoz, illetve testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2013. szeptember 1. napján tettleg bántalmazta. A felperes keresetének összecszerűségeket illetően részben helyt adva az igényelt 1.500.000,-Ft nem vagyoni kártérítés helyett 500.000,-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére, továbbá a keresetben igényelt összegű 215.178,-Ft vagyoni kár megfizetésére kötelezte az alperest.
- 2) Az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség viseléséről a bíróság akként határozott, hogy a feljegyzett kereseti illetékből 102.900,-Ft megfizetésére az alperest, míg 2.100,-Ft megfizetésére a felperest kötelezte az állam javára, kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak 69.745,-Ft előlegezett szakértői költséget, továbbá 15 napon belül a felperesnek 57.600,-Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.
- 3) Az ítéletnek a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az általa fizetendő illeték 43.050,-Ft-ra, míg a szakértői költség címén az állam javára fizetendő összeget 28.600,-Ft-ra mérsékelni, továbbá a felperesnek történő fizetési kötelezettségét mellőzni. A fellebbezésben kifejtett érvelés szerint az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta a Pp. 81. §. (2) bekezdésének azt az előírását, amely szerint ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összecszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelhető összeg nem volt nyilvánvalóan eltúlzott. Álláspontja szerint a kérelemben megjelölt 1.500.000,-Ft és az okozott jogsérelemmel a bíróság álláspontja szerint is arányban álló, megítélt 500.000,-Ft

közötti háromszoros különbség kizárja azt az értelmezést, hogy a felperes által igényelt kárösszeg nem volt nyilvánvalóan eltúlzott, különös tekintettel arra is, hogy mindazokat a jogsérelmeket, amelyeket a felperes a nem vagyoni kártérítés összegszerűsége megállapításának alapjául meghivatkozott, az elsőfokú bíróság annál lényegesen szűkebb körben látta megállapíthatónak. Utalt arra, hogy a 400.000,-Ft erejéig a követelést elismerte, így e részben a perre okot nem adott. Továbbá nem nyert bizonyítást, hogy a bántalmazás következtében a felperes élete megváltozott, „emberkerülő, otthonülő” lett volna, sőt éppen ellenkezőleg a perben feltárt bizonyítékok ezzel ellentétes következtetés levonására adtak okot. A perben beszerzett orvosszakértői vélemény is kizárólag enyhe érzészavar visszamaradását támasztotta alá, egyéb károsodás kialakulását nem.

- 4) A felperes fellebbezési ellenkérelmében a támadott rendelkezés helybenhagyását kérte. Vitatta azon állítást, hogy az alperes a perre okot nem adott, hivatkozott továbbá arra, hogy a perben lefolytatott bizonyítás az alperes által hivatkozott „kármegosztás” indokoltsága körében is folyt, ez azonban sikertelen maradt.
- 5) A fellebbezés alapos az alábbiak szerint.
- 6) Osztotta az ítélőtábla az alperes érvelését, miszerint jelen esetben a Pp.81.§ (2) bekezdésében szabályozott, a mérlegeléssel megállapítható összegek esetén alkalmazható kedvezmény alkalmazása indokolatlan volt. A felperes által igényelt nem vagyoni kár összege többszöröse volt a bíróság által indokoltnak látott összegnél. Már önmagában ez, de különösen az a körülmény, hogy az összeg meghatározásakor a mérlegelés körében bizonyított és figyelembe vett nem vagyoni hátrányok köre is szűkebb körű volt az állítottnál, kizárja a hivatkozott rendelkezés alapul vételét, s e körben a 100%-os pernyertességből történő kiindulást.
- 7) Mindezekre tekintettel a perköltség viselésénél az általános szabályának, a pernyertesség/pervesztesség arányának figyelembe vétele indokolt (Pp.78.§ (1) bek.), azaz - kerekítve - 41-59%-os arány a felperes terhére. Ezért a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem keretei között az elsőfokú bíróság perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit ennek megfelelően változtatta meg a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján.

Győr, 2017.október 12.

Dr.Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: